

Sygnatura akt III U 509/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Konin, dnia 29-09-2014 r.

Sąd Okręgowy w Koninie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia – **SO Maria Dorywalska**

Protokolant: sekretarz sądowy Marcin Jamrószka

po rozpoznaniu w dniu 18-09-2014 r. w Koninie

sprawy **G. S.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) w P.**

o **emeryturę**

na skutek odwołania **G. S.**

od decyzji **Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) w P.**

z dnia 31-03-2014r. znak: (...)

1. **O d d a l a o d w o ł a n i e**

2. Zasadza od odwołującego na rzecz pozwanego organu rentowego kwotę 60zł

tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) w P. decyzją z dnia

31.03.2014 r., znak: (...) odmówił G. S. przyznania prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym wobec nie osiągnięcia – do dnia 1 stycznia 1999 roku – 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Organ rentowy uznał, iż odwołujący legitymuje się okresem składkowym i nieskładkowym oraz uzupełniającym wynoszącym łącznie 25 lat, w tym okresami pracy w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze wynoszącym 5 lat, 5 miesięcy i 20 dni. Organ rentowy uznał za pracę w szczególnych warunkach okresy zatrudnienia od 15.09.1975 r. do 24.10.1976 r.; od 8.11.1978 r. do 23.02.1981 r.; od 24.06.1983 r. do 31.07.1983 r.; od 15.01.1990 r. do 31.10.1990 r.; od 1.03.1997 r. do 30.09.1997 r.; od 1.10.1997 r. do 31.03.1998 r.; od 1.12.1998 r. do 31.12.1998 r. Zakład wskazał, że nie uwzględniono do okresów zatrudnienia w warunkach szczególnych okresu wynoszącego 1 miesiąc i 12 dni niewykonywania pracy, za które odwołujący otrzymał wynagrodzenie lub świadczenie z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa. Organ rentowy uznał, że łącznie odwołujący posiada staż 5 lat, 5 miesięcy i 20 dni pracy w szczególnych warunkach lub charakterze.

Od powyższej decyzji odwołanie złożył G. S. wskazując, że w okresie od 23.02.1981 r. do 7.06.1988 r. oraz od 15.01.1990 r. do 31.07.2008 r. zatrudniony był w Miejskim Zakładzie (...) w K. w charakterze kierowcy i jeździł przede wszystkim

jako kierowca autobusu lub samochodu ciężarowego, co powinno być zaliczone do ogólnego stażu pracy wykonywanej w szczególnych warunkach.

Sąd ustalił i zważył co następuje :

G. S. urodził się (...)

Od 21.10.1969 r. do 21.06.1973 r. wykonywał pracę w gospodarstwie rolnym rodziców, a od dnia 22.06.1973 r. do 30.09.1973 r. był zatrudniony w (...) Przedsiębiorstwie (...) w K. jako kierowca samochodów o ciężarze całkowitym do 3,5 tony . Od 1.10.1973 r. do 14.07.1974 r. odwołujący ponownie pracował w gospodarstwie rolnym swoich rodziców.

W okresie od 15.07.1974 r. do 13.09.1975 r. odwołujący był zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...) w K., przy czym w okresie od 15.07.1974 r. do 8.12.1974 r. pracował jako robotnik na wysokości lecz w aktach osobowych brakuje informacji jakie wykonywał prace, a nas skierowaniu do pracy wpisane jest „betoniarz – robotnik”. Z kolei w okresie od 9.12.1974 r. do 13.09.1975 r. był zatrudniony jako kierowca, lecz brak jest informacji na jakim sprzęcie pracował i czy spełniał warunki pracy w szczególnych warunkach lub charakterze. Z okresu pracy u tego pracodawcy brakuje informacji o wynagrodzeniu, kart zarobkowych oraz kart zasiłkowych.

W okresie od 15.09.1975 r. do 31.10.1978 r. odwołujący pracował w (...) Zakładach (...) – Zakład (...), którego następcą prawnym jest podmiot (...) S.A w O. i za okres pracy od 15.09.1975 r. do 24.10.1976 r. pracodawca wystawił świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach z dnia 4.04.2014 r. w którym stwierdzono, że stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace kierowców samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony.

W okresie od 25.10.1976 r. do 16.10.1978 r. odwołujący odbywał służbę wojskową.

Od 8.11.1978 r. do 23.02.1981 r. G. S. pracował w Rolniczej (...)w W. i w świadectwie wykonywania pracy w szczególnych warunkach z dnia 10.03.2010 r. pracodawca stwierdził, że w powyższym okresie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony.

W okresie od 23.02.1981 r. do 7.06.1988 r. odwołujący pracował początkowo w Wojewódzkim (...) w K., później Miejskim Zakładzie (...) w K..

Od dnia 23.02.1981 r. pracował jako kierowca pojazdu marki (...)

Z dniem 24.06.1983 r. powierzono mu obowiązki kierowcy autobusu, które wykonywał do 31.07.1983 r. Następnie od dnia 1.08.1984 r. wykonywał prace kierowcy pojazdu marki (...). W dniu 7.06.1988 r. rozwiązano z odwołującym stosunek pracy.

W świadectwie wykonywania pracy w szczególnych warunkach pracodawca wskazał, że odwołujący w okresie od 24.06.1983 r. do 31.07.1983 r. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace na stanowisku kierowcy autobusu o liczbie miejsc siedzących powyżej 15.

Od dnia 15.01.1990 r. do 31.07.2008 r. odwołujący ponownie pracował w Miejskim Zakładzie (...) w K. i w tym okresie :

- od 15.01.1990 r. do 31.10.1990 r. wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy prace kierowcy autobusu o liczbie miejsc siedzących powyżej 15;

- od 1.11.1990 r. do 28.02.1997 r. pracował jako kierowca samochodu dostawczego marki (...), za co miał wypłacany dodatek za czynności zaopatrzeniowe;

- od 1.03.1997 r. do 30.09.1997 r. pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy jako kierowca samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony,

- od 1.10.1997 r. do 31.03.1998 r. odwołujący stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, wykonywał prace kierowcy autobusu o liczbie miejsc siedzących powyżej 15;

- od 1.04.1998 r. do 30.11.1998 r. odwołujący pracował ponownie jako kierowca samochodu dostawczego, co wiązało się z otrzymaniem przez niego dodatku zaopatrzeniowego.

- od 1.12.1998 r. do 31.07.2008 r. odwołujący stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace kierowcy autobusu o liczbie miejsc siedzących powyżej 15.

Pracodawca Miejski Zakład (...) w K. wystawił odwołującemu świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach

za wykonywaną stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, prace na stanowisku kierowcy autobusu o liczbie miejsc siedzących powyżej 15 za okresy

od 15.01.1990 r. do 31.10.1990 r., 1.10.1997 r. do 31.03.1998 r.

od 1.12.1998 r. do 31.07.2008 r. oraz za wykonywaną stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, prace kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony w okresie od 1.03.1997 r. do 30.09.1997 r.

W późniejszym okresie odwołujący pracował od 26.06.2008 r. do 13.10.2008 r. w PHU (...) L. K. a od 5.11.2008 r. jest zatrudniony w firmie (...)

Wnioskiem z dnia 7.02.2014 r. G. S. wystąpił do organu rentowego o przyznanie prawa do emerytury, wskazując, że nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego dołączając dokumenty dotyczące pracy w gospodarstwie rolnym rodziców, zatrudnienia w Miejskim Zakładzie (...) w K., PHU (...) L. K. oraz Usługi (...). Odnośnie dokumentów dotyczących wcześniejszych okresów zatrudnienia odwołujący wskazał, że zostały one przedłożone wraz z wnioskiem o ustalenie kapitału początkowego.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego ustalił, że odwołujący legitymuje się okresem składkowym, nieskładkowym oraz uzupełniającym w łącznym wymiarze 25 lat, w tym okresem pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wynoszącym łącznie 5 lat, 5 miesięcy i 20 dni. Organ rentowy uznał za pracę w szczególnych warunkach okresy zatrudnienia :

1) od 15.09.1975 r. do 24.10.1976 r. w (...) S.A na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony

2) od 8.11.1978 r. do 23.02.1981 r. w Rolniczej (...) w W. na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony

3) w Miejskim Zakładzie (...) w K. :

- od 24.06.1983 r. do 31.07.1983 r. na stanowisku kierowcy autobusu o liczbie miejsc siedzących powyżej 15;

- od 15.01.1990 r. do 31.10.1990 r. na stanowisku kierowcy autobusu o liczbie miejsc siedzących powyżej 15;

- od 1.03.1997 r. do 30.09.1997 r. na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony;

- od 1.10.1997 r. do 31.03.1998 r. na stanowisku kierowcy autobusu o liczbie miejsc siedzących powyżej 15;

- od 1.12.1998 r. do 31.12.1998 r. na stanowisku kierowcy autobusu o liczbie miejsc siedzących powyżej 15.

Z uwagi na powyższe zaskarżoną decyzją z dnia 31.03.2014 r. organ rentowy odmówił G. S. prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach organu rentowego, zgromadzonych w toku postępowania oraz akt osobowych odwołującego z Miejskiego Zakładu (...) w K. oraz częściowo w oparciu o zeznania odwołującego oraz świadków W. B., J. G., W. W. oraz M. O..

Zeznania świadków Sąd ocenił jedynie jako częściowo wiarygodne i uwzględnieniu podlegały jedynie te zeznania, które miały odzwierciedlenie w dokumentach z akt osobowych odwołującego. Sąd natomiast nie uznał za przekonujące zeznań świadków, że odwołujący miał w okresie zatrudnienia w (...) w K. pracować jedynie jako kierowca autobusu oraz samochodów ciężarowych o ciężarze powyżej 3,5 tony. Z akt osobowych odwołującego wynika, iż takie prace były przez niego wykonywane stale i w pełnym wymiarze czasu pracy tylko w niektórych okresach zatrudnienia i zostało to odzwierciedlone w świadectwach pracy w szczególnych warunkach wystawionych przez pracodawcę. Z kolei od 23.02.1981 r. do 24.06.1983 r. odwołujący pracował jako kierowca pojazdu marki (...) a w okresach od 1.08.1984 r. do 7.06.1988 r., 1.11.1990 r. do 28.02.1997 r. oraz od 1.04.1998 r. do 30.11.1998 r. wykonywał prace kierowcy pojazdów dostawczych w tym marki (...). Pojazdy dostawcze nie są natomiast samochodami ciężarowymi o ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony. Jedynie na częściowe uwzględnienie zasługiwały również zeznania odwołującego i Sąd nie uznał za przekonujące, aby wykonywał on pracę kierowcy autobusu w (...) w K. do końca zatrudnienia w 1988 r. gdyż z akt osobowych odwołującego wynika, że w okresie od 1.08.1984 r. do końca pracy (tj. do 7.06.1988 r.) wykonywał on pracę kierowcy samochodu marki (...). Również za nieprzekonujące i stojące w sprzeczności z dokumentami pracowniczymi, Sąd uznał jego zeznania, aby wykonywał on pracę kierowcy pojazdów ciężarowych o ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony w całym okresie oddelegowania do działu zaopatrzenia w (...) K.. Akta osobowe odwołującego wskazują, iż jedynie w okresie od 1.03.1997 r. do 30.09.1997 r. pracował na tym stanowisku, co zostało odnotowane w świadectwie pracy. W pozostałym spornym okresie (tj. od 1.11.1990 r. do 28.02.1997 r. i od 1.04.1998 r. do 30.11.1998 r.) dokumenty z akt osobowych, wskazują, że zajmował stanowisko kierowcy samochodu dostawczego, zaś ewentualne prace na stanowisku kierowcy pojazdów o ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony przypadające w w/w okresach nie były wykonywane stale i w pełnym wymiarze czasu pracy – codziennie przez 8 godzin.

Rzeczowy materiał dowodowy nie budził wątpliwości Sądu, nadto nie był on kwestionowany przez strony.

W przedmiotowej sprawie przedmiotem sporu było rozważanie, czy odwołującemu G. S. przysługuje prawo do emerytury,

a w szczególności ustalenie, czy legitymuje się on wymaganym okresem 15 lat pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze.

Zgodnie z art. 184 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j.Dz.U.2013,poz.1440) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy, tj. w dniu 1 stycznia 1999 roku osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Przepis art. 27 ustawy wymaga co najmniej 25 letniego okresu składkowego i nieskładkowego w przypadku mężczyzn.

Według art. 32 ust. 1 ustawy ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 roku, będącym pracownikami, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 ust. 2 i 3, przy czym za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości

lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia (ust. 2 art. 32).

Wiek emerytalny, o którym mowa w ust. 1, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom wymienionym w ust. 2 i 3 tego przepisu (pracownikom) przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych.

Tym dotychczasowym przepisem jest wspomniane rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43). Zgodnie z § 4 rozporządzenia pracownik wykonujący prace na stanowisku wymienionym w wykazie A, stanowiącym załącznik do rozporządzenia nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn,
- 2) ma wymagany okres zatrudnienia, wynoszący 25 lat dla mężczyzn, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Według § 2 wspomnianego rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku. Stwierdza to zakład pracy na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie pracy.

W przedmiotowej sprawie Sąd zobligowany do rozstrzygnięcia wskazanego wyżej przedmiotu sporu przeprowadził postępowanie dowodowe, zgodnie z regułami procedury cywilnej. Nie ulega bowiem wątpliwości, że ograniczenia dowodowe z wspomnianego rozporządzenia z dnia 7 lutego 1983 roku nie dotyczą postępowania przed sądem (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 lipca 1997 roku, II UNK 186/97, publ. OSNAP 1998/11/342; LEX nr 32696).

Bezspornym jest, że odwołujący G. S. wiek emerytalny osiągnął w dniu (...)r. Organ rentowy w toku postępowania wyjaśniającego ustalił, że okres składkowy i nieskładkowy odwołującego wraz z okresami uzupełniającymi wynosi łącznie 25 lat. Z kolei za okres pracy w szczególnych warunkach lub charakterze organ rentowy uwzględnił okresy pracy 15.09.1975 r.- 24.10.1976 r., 8.11.1978 r.- 23.02.1981 r., 24.06.1983 r. - 31.07.1983 r., 15.01.1990 r. - 31.10.1990 r., 1.03.1997 r. - 30.09.1997 r., 1.10.1997 r. - 31.03.1998 r., oraz 1.12.1998 r.- 31.12.1998 r.

Przedmiotem sporu w niniejszej sprawie było uprawnienie odwołującego do emerytury przy obniżonym wieku emerytalnym z uwagi na warunki pracy w warunkach szczególnym lub szczególnym charakterze w innych okresach zatrudnienia.

Decydujące znaczenie w tej kwestii ma stwierdzenie wykonywania obowiązków odpowiadających zakresowi prac wymienionych w wykazie A i B stanowiących załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 lipca 1999 roku, III RN 25/99, publik. OSNP z 2000 r. nr 12, poz. 453; LEX nr 40224), które to rozporządzenie jest zgodne z Konstytucją Rzeczypospolitej Polskiej będącej źródłem powszechnie obowiązującego prawa (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22 czerwca 2005 roku, I UK 351/04, publ. LEX nr 171515).

Odwołujący wskazał, że organ rentowy nie uwzględnił mu do pracy w szczególnych warunkach całości okresów pracy w (...) w K. przypadających w czasie od 23.02.1981 r. do 7.06.1988 r. oraz od 15.01.1990 r. do 31.07.2008 r.

W pierwszej kolejności należy zauważyć, iż zgodnie z powyższymi przepisami Sąd zobowiązany był do oceny czy odwołujący spełnił warunki do nabycia emerytury w niższym wieku emerytalnym na dzień 1.01.1999 r. a więc nie brano

pod uwagę okresu i charakteru pracy odwołującego po tym dniu, nawet jeżeli świadczona praca był wykonywana w szczególnych warunkach lub charakterze.

Przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało, że decyzja organu rentowego zaliczająca jedynie część okresu pracy odwołującego w (...) w K. jako pracy w szczególnych warunkach była prawidłowa. Należy zauważyć, iż odwołujący był zatrudniany w (...) w K. dwukrotnie. Początkowo pracował w okresie od 23.02.1981 r. do 7.06.1988 r. , a następnie od 15.01.1990 r. do 31.07.2008 r.

Z przedłożonych dokumentów – akt osobowych odwołującego wynika, że w okresie pierwszego zatrudnienia w (...) w K. wykonywał on pracę :

- od 23.02.1981 r. do 23.04.1983 r. kierowcy pojazdu marki (...);
- od 24.06.1983 r. do 31.07.1983 r. kierowcy autobusu o liczbie miejsc siedzących powyżej 15;
- od 1.08.1983 r. do 31.07.1984 r. kierowcy
- od 1.08.1984 r. do 7.06.1988 r. kierowcy pojazdu marki (...).

W świetle powyższych dokumentów Sąd nie mógł przyjąć, aby w okresach od 23.02.1981 r. do 23.04.1983 r. a także od 1.08.1984 r. do 7.06.1988 r. wykonywał on pracę w szczególnych warunkach, gdyż pojazdy marek (...) oraz Ż. nie są pojazdami o ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony. Ewentualne prowadzenie przez niego pojazdów ciężarowych o ciężarze powyżej 3,5 ton, w świetle powyższych zapisów z akt osobowych, nie można uznać za czynności wykonywane stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. W tych okolicznościach organ rentowy słusznie uznał, iż odwołujący w szczególnych warunkach wykonywał jedynie pracę w okresie od 24.06.1983 r. do 31.07.1983 r. jako kierowca autobusu o liczbie miejsc siedzących powyżej 15.

Powyższej oceny nie zmienia okoliczność, iż w legitymacji ubezpieczeniowej odwołującego widnieje zapis, iż w okresie od 1.01.1983 r. do 7.06.1988 r. wykonywał on pracę kierowcy autobusu. Sąd pragnie zwrócić uwagę, iż data 1.01.1983 r. jest datą reorganizacji zakładu pracy odwołującego, a nie datą rozpoczęcia przez odwołującego pracy na stanowisku kierowcy autobusu. W świetle angażu odwołującego pracę w tym charakterze wykonywał w tym okresie zatrudnienia w (...) w K. jedynie w okresie od 24.06.1983 r. do 31.07.1983 r.

W przypadku drugiego czasu zatrudnienia odwołującego w (...) w K. to należy zauważyć, iż z akt osobowych odwołującego wynika, że w okresach od :

- 15.01.1990 r. do 31.10.1990 r. wykonywał pracę kierowcy autobusu o liczbie miejsc siedzących powyżej 15,
- 1.11.1990 r. do 28.02.1997 r. kierował samochodem dostawczym marki (...),
- 1.03.1997 r. do 30.09.1997 r. kierował pojazdem ciężarowym powyżej 3,5 tony,
- 1.10.1997 r. do 31.03.1998 r. wykonywał pracę kierowcy autobusu o liczbie miejsc siedzących powyżej 15,
- 1.04.1998 r. do 30.11.1998 r. kierował samochodem dostawczym
- 1.12.1998 r. do 31.07.2008 r. wykonywał pracę kierowcy autobusu o liczbie miejsc siedzących powyżej 15.

W związku z tym, iż organ rentowy część z powyższych okresów uznał za pracę wykonywaną w szczególnych warunkach, sporną pozostawała jedynie praca wykonywana przez odwołującego w okresach od 1.11.1990 r. do 28.02.1997 r. oraz od 1.04.1998 r. do 30.11.1998 r.

Z powyższych dokumentów wynika, że odwołujący pracował wówczas jako kierowca samochodu dostawczego. Osobowy materiał dowodowy nie może być w tym przypadku decydujący, skoro przeczą temu zapisy z dokumentów

akt osobowych. Świadczenie zeznając w powyżej sprawie, że praca odwołującego polegała na kierowaniu autobusami oraz samochodami ciężarowymi powyżej 3,5 tony odnosi się zdaniem Sądu do bezspornego okresu wykonywania pracy w szczególnych warunkach. Z powodu kilkukrotnej zmienności angażu odwołującego oraz znacznego upływu czasu świadczenie nie mogli dysponować szczegółową wiedzą, w których konkretnie okresach odwołujący wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub charakterze. Tak też należało ocenić zeznania odwołującego, że wykonywał przez cały okres zatrudnienia w (...) w K. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, prace w szczególnych warunkach, skoro pozostają one w sprzeczności z treściami dokumentów z jego akt osobowych. Sformułowanie „stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy” oznacza, że pracownik nie ma powierzonych innych obowiązków jak tylko te, które dotyczą pracy w szczególnych warunkach, a akta osobowe wskazują, że jedynie w zaliczonych przez organ rentowy okresach wykonywał on pracę w szczególnych warunkach.

Nawet jeżeli odwołujący wykonywał w innych okresach niż uznane przez organ rentowy prace na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego powyżej 3,5 tony czy kierowcy autobusu, tym niemniej nie było w tych pracach koniecznego elementu stałego i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywania tych czynności. Orzecznictwo jednolicie przyjmuje, że przy ustalaniu okresów zatrudnienia, winny być uwzględniane dokumenty z przebiegu zatrudnienia - świadectwa pracy wystawione przez pracodawcę, umowy o pracę, angaże, legitymacje ubezpieczeniowe i inne dokumenty potwierdzające okresy ubezpieczenia. Dopiero gdy dokumentacja pracownicza jest niepełna lub zawiera pewne rozbieżności dopuszczalne jest posiłkowanie się zeznaniami świadków, ale jako dowodem uzupełniającym, potwierdzającym przebieg zatrudnienia. Nie jest natomiast dopuszczalne oparcie się wyłącznie na zeznaniach świadków, w sytuacji gdy z dokumentów wynikają okoliczności przeciwne (zob. wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z 17.01.2012 r., III AUa 1482/11, Lex nr 1110006).

Prawo do wcześniejszej emerytury stanowi odstępstwo od zasady powszechnego wieku emerytalnego i w związku z tym nie można poprzestać tylko na jego uprawdopodobnieniu, lecz musi zostać udowodnione, a temu służą przede wszystkim dokumenty. Dlatego, w tej kategorii spraw podkreśla się, że same zeznania świadków, gdy nie znajdują potwierdzenia w dokumentach pracowniczych z reguły byłyby niewystraszające do przyjęcia pracy w szczególnych warunkach (tak wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z 3.04.2013 r., III AUa 1267/12, Lex nr 1312036, wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z 22.05.2013 r., III AUa 952/12, Lex nr 1327500).

Reasumując należy stwierdzić, że zgromadzone w sprawie dowody, w tym głównie świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach i zgodne z nimi dokumenty pracownicze nie pozwalają ustalić, że odwołujący w spornym okresie w (...) w K. tj. od 23.02.1981 r. do 23.04.1983 r., od 1.08.1983 r. do 7.06.1988 r., od 1.11.1990 r. do 28.02.1997 r. oraz od 1.04.1998 r. do 30.11.1998 r. stale i w pełnym wymiarze wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub charakterze. Dowody te przesądzają jednoznacznie, że wykonywał on wówczas pracę kierowcy samochodu dostawczego. Stanowisko to poza sporem nie jest ujęte w wykazie prac w szczególnych warunkach.

Pozostałe prace wykonywane przez odwołującego w innych zakładach pracy przed 1.01.1999 r. również nie dały podstaw do stwierdzenia, że nabył uprawnienia do otrzymania emerytury w niższym wieku emerytalnym. Praca kierowcy wykonywana w (...) Przedsiębiorstwie (...) w K. w okresie od 22.06.1973 r. do 30.09.1973 r. była związana z prowadzeniem pojazdów ciężarowych o masie do 3,5 tony.

Zatrudnienie odwołującego w E. w okresie od 15.07.1974 r. do 13.09.1975 r. obejmujące pracę w charakterze robotnika na wysokości (od 15.07.1974 r. do 8.12.1974 r.) a następnie jako kierowcy (od 9.12.1974 r. do 13.09.1975 r.) w świetle zebranych materiałów dowodowych nie dało podstaw do zaliczenia tego okresu jako prac wykonywanych w szczególnych warunkach lub charakterze, w szczególności, że informacje o wykonywanych pracach nie znajdują odzwierciedlenia w dokumentach z tego okresu pracy. Odwołujący reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika nie zgłaszał również wniosków dowodowych pozwalających ocenić szczegółowy charakter wykonywanej wówczas przez niego pracy. Niezależnie jednak od powyższej oceny, zaliczenie tego okresu jako pracy wykonywanej w szczególnych warunkach byłoby i tak niewystarczające dla uzyskania przez odwołującego uprawnień emerytalnych.

Podsumowując Sąd uznał, iż odwołujący nie spełnił warunku wykonywania przez okres co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach lub charakterze, a decyzja organu rentowego jest prawidłowa.

Mając na uwadze powyższe Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc oddalił odwołanie nie znajdując podstaw do jego uwzględnienia.

O kosztach zastępstwa procesowego Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. oraz § 11 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.)

SSO Maria Dorywalska